Estimat Joan amic, he portat la teva carta i targeta aquí al mar que es Ebres = Agostorita - Esbonica i certa la teva carta. Un s'acostuma a estar sol i totes les modificacions a l'entorn borren el silenci. Jo dic que estic en la "borradura" de gent, memòria i coses. Algunes fermement resistents i altres com tu dius en orris.
Estic ara davant del mar amb un vent amb sol sobre la teranga on m'ins tal·lo. Rellegeixo la carta, no saben per-qui no hi ha cap data a la foto d'Hongria ¿qui eren ells? Hi ha una noia amb el pit despullat, qui sobrevisqué o ho morí-Res. Aquesta pinacula que vaig des-cobrir ax un gravat de Goya és, en castellà es Nada definitiu. En algunes pintures de 2007 hi surt com un cop de martell, sobre negre i blanc.
Aquest any pel setembre tinc una mostra sobre la cita (la cita sobre Velazquez) que una crítica d'art ha escrit i encarat a dos pintors. Un més jove Gonzalo Cienfuegos i jo. Ja sabs que jo agafo a partir de les Meninas i els altres retrats de la família real, aquesta cosa terrible que son els "Destinats" destinada Mariana d'Austria que havia de casarse amb el noi Baltasar i morí ell es casara amb el seu sogre Felipe IV, amb aquella boca que va devallant, com esglaons carnals cap entrera.
I ella cada cop mes Fri~~s~~tíssima (de mi) Pares de Margarita, la nena daurada acompanyada dels nans, mirall gossos i una porta oberta, del fons blanc on es destaca una figura fosca.
Tots donos estan destinats.
També les pintures del 2007 eren de vegades amb paraules "morir es cierto, vivir tambien" o bé "con la muerte al lado (garcilaso) O bé com deia el meu amic Arturo Soria "digui, estoy en la premuerte..!"
I així podem anar a "los rios que van a dar a la mar que es el morir"
Tot donos es va encadenant al futur o bé a la "premuerte".

JOA-01.1

Encara se'n acudeixen coses visuals a fer-
així dones estic encara viva -
Per sort el Paco no s'imagina, perquè
molt més bona persona que jo o tu o la
-Rosina?
No sé bé si s'han quedat amb l'Isabel
a viure totalment al voltor entorn.
L'Isabel que amb la seva empenta va venir
de la nit al matí a Egipte amb la Montse
rat (ja morta agost 2007) i l'Ebeli, aban
Amb la mort d'ella s'acaba també la sobrevivèn
de l'exili, de la vida dels pares, del ser
chilena.
Imatges dels 2 als 7 anys a França / Bèlgic
tornada a Barcelona, escola Montessori:
República, Institut-Escola, Vida a
chile. titles, evolució, gravat, pintura
i una com un personatge "i Ud no
es la Rosita?" "Sí soy yo misma"
Ara la memòria de la Montserrat se'n
ha acabat, sempre pensant "li preguntaré a ella com ho recorda com s'escriu...
Res, s'ha acabat, s'està acabant
He llegit aquí a la Doris Lessing 2007, i al Vila-
Matas. 2007 que igualment escrivint en
castellà (el molt fresc..) sab moltes coses
que son personatges que em pertanyen
o bé a algnes que cita - o bé encara, cons-
truccions del català, o bé de la nostra
ciutat o París, o Benjamin, o Bernhard
He llegit també el darrer llibre del Javier
Marías - la Frelosia - que també em
pertany i sempre m'agrada llegir-to-
te el deix de qui sab que va existir
la 2ª República, la guerra-civil.
El seu pare - una altra persistent -
el Juan Benet, aquí ja nombra en
el 3er volum.. Don Juan, així li'n
deien els que l'admiraven. Y Goya.
"Nada"
Aquí dones, lluny del mediterrani, amb
una aigua salada que cala els ossos.
Per a tots els meus records
Com va la poesia de la Rosina?
I la teva escriptura inexistent?

Abraçades

Roser

15 Febrer, he fet 85 anys amb discreció!
2008